

[Juil Madsen.]

jagtlov, naturligvis, med det forsæt at yde mit bedste og med et åbent sind deltage i drøftelserne, men også ud fra det synspunkt, at jeg næppe kan gå med til på noget område væsentligt at forringe de bestemmelser, der er gældende i den gamle jagtlov.

Det kunne se ud, som om en række af de nye bestemmelser skyldes kompromisløsninger i jagtkommissionen. Den forrige jagtlov blev jo i det væsentlige lavet af en enkelt mand, overretssagfører Carl Becker. I den kommission, der har været nedsat, har jægerne imidlertid været i mindretal, og det har vel givet anledning til en række kompromiser, hvoraf nogle kan godtages, medens andre må drøftes nærmere. For så vidt har man i kommissionsbetænkningen side 10 begrundet disse kompromiser — jeg beder om tilladelse til at citere — idet man siger:

„Siden gennemførelsen af jagtloven af 1931 er der sket en sådan udvikling med hensyn til den almindelige interesse for naturen, at en kommende lov findes at burde udformes under hensyntagen til, at det er en almen interesse at opretholde en så stor og artsrig vildtbestand som muligt.“

Disse bemærkninger er smukke, men for så vidt overflødige, når det gælder danske jægere, der, som jeg sagde det før, jo netop i en enestående grad har værnet om og beskyttet, hvad vi har af vildtreserver og vildt her i landet.

Jeg skal dernæst gå over til en omtale af nogle af de ting, jeg finder væsentlige i forbindelse med nye forslag eller områder, hvor der sker ændringer. Jeg må ligesom det ærede medlem fra socialdemokratiet, hr. Holger Eriksen pege på § 4, stk. 1, hvor det siges, at en servitut, hvorved grundejeren giver afkald på at jage på ejendommen eller dele deraf, ikke kan stiftes for et længere tidsrum end 10 år; det vil altså sige, at man kun for et tidsrum af 10 år kan pålægge en sådan servitut. Jeg har her den modsatte opfattelse af det ærede medlem hr. Holger

Eriksen; jeg mener, at der ved salg fra statskovdistrikter — det er jo navnlig her, bestemmelsen har været anvendt — og ved salg fra større ejendomme, hvor et mindre område sælges fra, kan være en fuldt legal interesse i at beskytte vildtet og jagten ved at pålægge en servitut. Jeg mener det ikke mindst på baggrund af, at vi jo ikke her i landet ønsker, som man har det i andre lande, at indføre arealbestemmelser med hensyn til at kunne udføre jagt — det ærede medlem hr. Holger Eriksen var jo inde på dette område og gav nogle eksempler på, at jagt på for snævre områder kunne være skadelig. Netop derfor mener jeg, at denne mulighed, som man har haft hidtil for at kunne værne om sine vildtmæssige interesser ved frasalg fra en ejendom, fortsat bør bestå.

Dernæst vil jeg omtale et område, som også andre ærede ordførere har været inde på, nemlig spørgsmålet om vadningsret eller vadningsforbud ved lavvandede arealer ud for kysterne. Her foreslås der nemlig en klar indskrænkning i forhold til den gældende lov. Hidtil har den, der har jagtretten inde på land, også haft retten til jagt ved vadning på det lave land uden for sin ejendom, men som det også er understreget af den ærede ordfører for venstre, vil de nye bestemmelser i lovforslagets § 6, stk. 1-4, hvorefter man fremover kun har lov til jagt ved vadning på begrænsede områder, som er adskilt fra kysten ved så dybt vand, at det fra land kun er muligt at nå ud til de pågældende områder ved sejlads, give anledning til så megen fortolkning og så megen kiv og strid — idet disse bestemmelser er uklare — at det i hvert tilfælde er nødvendigt på dette område som på mange andre områder at søge paragrafferne klarlagt og tydeliggjort under udvalgsarbejdet.

Derimod hilser jeg med tilfredshed bestemmelsen om, at man ikke fremover kan nedskyde klovbærende vildt samt harer på søterritorium, idet det er usportsligt at nedskyde vildt, der befinder sig i et element,